

Junosko konferencijoje, doc. K. Simaška - Greifsvaldas (VDR), prof. M. Karčiauskienė - 1989 m. Olštinas (Lenkija), doc. K. Poškus - Greifsvaldas (1976, 1977), Šumeno pedagoginiame institute (Bulgarija, 1987), Varnos mokytojų tobulinimosi institute (Bulgarija, 1987), prof. J. Vaitkevičius - Olštinas (1990), Frankfurtas (1990), Tel Avivas (Izraelis, 1990). Pagaliau 1990 m. ilgalaikiai stažuotei ir užėjimui (JAV) išvyko katedros narys asist. ped. m. kand. R. Paulauskas.

Katedros ryšiai su užsienio pedagogikos mokslo centrais ir mokslininkais paliečia ir praturtina katedros narių pedagoginę bei mokslinę patirtį, pagyveno kasdienį mūsų darbą. O tai padeda mums pertvarkant katedros darbą atgimstančioje Lietuvoje, persitvarkančiame mūsų universitete.

Kartu noriu pastebėti, kad šie ryšiai įgalino kitų šalių pedagogikos mokslo atstovus susipažinti su katedros darbu, jos sprendžiamomis problemomis, už ką sulaukėme šiltų mūsų nuveikto darbo įvertinimų.

Žodžių, nauda buvo abipusė. Linkėčiau šiuos ryšius tęsti, gilinti, įvairinti.

Leonas Jovaiša

PERMAMOS VU PEDAGOGIKOS KATEDROJE

1971 metų rugsėjo 1 dieną iš VU pedagogikos ir psichologijos katedros susikūrė dvi savarankiškos katedros: psichologijos ir pedagogikos. Į pastarąją perėjo dirbti pedagogikos mokslų kandidatas, pedagogikos docentas VYTAUTAS BERNOTAS, pedagogikos mokslų daktaras, psichologijos docentas LEONAS JOVAIŠA, pedagogikos mokslų kandidatė, pedagogikos docentė MARGALENA KARČIAUSKIENĖ, pedagogikos mokslų kandidatas, pedagogikos docentas KLEMENSAS SIMAŠKA, vyresnioji dėstytoja STASĖ VALATKIENĖ, vyresnioji laborantė DANUTĖ TARVIDAITĖ. Katedros vedėju buvo išrinktas KLEMENSAS SIMAŠKA. Visi dėstytojai turėjo ne mažesnę kaip 720 valandų metinį pedagoginį krūvį, vykdė planinius mokslinius tyrimus ir dirbo reikalaujamą visuomeninį darbą. Kasmet už visa tai reikėjo oficialiai atsiskaityti.

1973 metais į katedrą ateina dirbti buvęs Švietimo ministerijos metodinio skyriaus viršininkas KAZYS POŠKUS. Jis 1974

metais VU apgina pedagogikos mokslų kandidato disertaciją, o 1977 metais jam suteikiamas pedagogikos docento mokslinis vardas. Katedroje jis vadovauja VU absolventų pedagoginės stažuotės kontrolei.

1973 metais docentui L. Jovaišai suteikiamas pedagogikos profesoriaus mokslinis vardas.

1975 metais BINUTĖ POČIŪTĖ, VU įgijusi psichologo specialybę, paskirta katedros stažuotoja ir netrukus pradeda dėstyti pedagogiką. 1978 metais įstoja į pedagogikos aspirantūrą, 1983 metais apgina pedagogikos mokslų kandidato disertaciją, vėliau išrenkama vyresniąją dėstytoja. 1989 metais ji paskiriama VU Istorijos, o 1990 metais Filosofijos fakulteto dekanė. Nuo tų metų rudens pereina į psichologijos katedrą, pedagogikos katedroje skirdama sau nedidelį krūvį.

1977 metų rudenį sunkiai suserga katedros vedėjas docentas K. Simaška. 1978 metų rugpjūčio mėnesį miršta. Palaidotas Rokantiškių kapinėse. Katedra skaudžiai išgyveno šviesios ir tyros asmenybės netektį.

1978 metais katedrai pradeda vadovauti profesorius L. Jovaiša. Tais pačiais metais patvirtinama Specializuota taryba pedagogikos mokslų kandidato laipsniui teikti. Jos pirmininku paskiriamas profesorius L. Jovaiša. Išplečiama pedagogikos aspirantūra.

1978-1990 metais docentas V. Bernotas eina Specializuotos tarybos mokslinio sekretoriaus pareigas.

1979 metais į katedrą pakviečiama buvusi Pedagogikos mokslinio tyrimo instituto auklėjimo problemų sektoriaus vedėja pedagogikos mokslų kandidatė, vyresnioji mokslinė bendradarbė VANDA ARAMAVIČIŪTĖ. Ji vadovauja studentų pedagoginei praktikai, pasitelkia apie 20 dėstytojų valandininkų. 1985 metais V. Aramavičiūtei suteikiamas pedagogikos docentės mokslinis vardas. 1990 metais VU ji apgina pedagogikos mokslų daktaro disertaciją.

1979 metais vyr. laborantė D. Arvydiūtė perėjo dirbti į kitą VU katedrą, jos vieton paskirta NIJOLĖ LIŠKINYTĖ-PARŠELIŪNIENĖ. Tais pačiais metais BIRUTĖ JATVUTIŪTĖ, baigusi Vilniaus pedagoginį institutą, skiriama pedagogikos kabineto vyr. laborante ir Specializuotos tarybos sekretore. 1983 metais N. Paršeliūnienei perėjus į kitą VU katedrą, B. Jatvutiūtė pervežama

į katedros vyr. laborantės (sekretorės) pareigas. 1987 metais ji įstoja į pedagogikos aspirantūrą, o ją baigusi dirba Kultūros ir švietimo ministerijoje.

1980 metais vyr. dėstytoja S. Valatkienė VU apgina pedagogikos mokslų kandidato disertaciją, o 1990 metais išrenkama pedagogikos docente.

1980 metais į katedrą ateina dirbti buvęs Pedagogikos mokslinio tyrimo instituto direktorius pedagogikos mokslų daktaras, pedagogikos profesorius JUOZAS VAITKEVIČIUS. Jis vadovauja katedros metodologiniams seminarams.

1983 metais IRENA TAMOŠAITYTĖ, baigusi VU, paskiriama pedagogikos kabineto vyr. laborante, 1990 metais įstoja į pedagogikos aspirantūrą.

1985 metais docentė M. Kaččiauskienė Maskvoje apgina pedagogikos mokslų daktaro disertaciją, 1989 metais jai suteikiamas pedagogikos profesoriaus mokslinis vardas. Ji ir toliau vadovauja katedros metodiniam darbiui.

1986 metais profesorius L. Jovaiša savo noru išėina iš katedros vedėjo pareigų, vėl išrenkamas katedros profesoriumi, vadovauja katedros moksliniam darbiui ir teoriniams seminarams. Katedros vedėju išrenkamas profesorius J. Vaitkevičius, paskiriamas Specializuotos tarybos pirmininku.

1987 metais RITA RAUDELIŪNAITĖ paskirta katedros vyr. laborante. Ji baigusi VU ir dirbusi mokykloje.

1988 metais docentas K. Poskus išėina į pensiją, palieka sau pusę dėstytojo etato.

1988 metais į katedrą pakviečiamas pedagogikos mokslų kandidatas ROLANDAS PAULAUŠKAŠ, buvęs Pedagogikos mokslinio tyrimo instituto bendradarbis ir katedros aspirantas. 1990 metais jis išvyko į JAV Templo universitetą tobulintis.

1990 metais GIEDRĖ PURVŠEČKIENĖ paskirta dėstytoja 0,4 etato. Ji - buvusi katedros aspirantė, čia apgynusi pedagogikos mokslų kandidato disertaciją.

Pedagogikos katedros kroniką rašys nauji įvykiai.